

1. คลื่นมหาประลัย ‘สึนามิ’ ธรณีพิบัติภัยครั้งร้ายแรงที่สุดของโลก

ไม่มีใครคาดล่วงหน้าว่า แผ่นดินไหวใต้ทะเลใกล้เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย ที่มีระดับความรุนแรงถึง 9.0 ริกเตอร์ ในเช้าวันนั้นจะนำมาซึ่งเหตุการณ์โศกนาฏกรรมครั้งใหญ่ของมนุษยชาติ เพราะคลื่นยักษ์ที่ก่อตัวขึ้นในเวลาต่อมาบุกถล่มชายฝั่ง 12 ประเทศ ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับมหาสมุทรอินเดีย จนทำให้มีผู้เสียชีวิตมากกว่าสามแสนคน

“

ความรื่นเริงและงานเลี้ยงที่เตรียมไว้สำหรับการเริ่มต้นปี 2548 ของคนไทยทั้งประเทศถูกระงับทันทีในตอนสายของวันอาทิตย์ที่ 26 ธันวาคม 2547 เมื่อคลื่นยักษ์สึนามิซัดถล่มพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน 6 จังหวัด สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนจำนวนมาก รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติบริเวณชายฝั่งทะเล จนถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์และความทรงจำของหลายคนว่า เป็นการสังหารภัยพิบัติที่เต็มไปด้วยน้ำตาและบรรยากาศของความโศกเศร้าอย่างยากจะลืมเลือน

ธรณีพิบัติภัยครั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงเมื่อเวลา 07.58 น. ตามเวลาในประเทศไทย ศูนย์กลางของแผ่นดินไหวอยู่ลึกลงไปใต้มหาสมุทรอินเดียบริเวณฝั่งตะวันตกของเกาะสุมาตรา ใกล้เมืองบันดาอาเจห์ ประเทศอินโดนีเซีย¹ โดยสำนักสำรวจทางภูมิศาสตร์ของสหรัฐอเมริกาตรวจวัดความรุนแรงได้ถึง 9.0 ริกเตอร์ เป็นเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่รุนแรงเป็นอันดับ 4 ของโลก และรุนแรงที่สุดในรอบ 40 ปี²

ไม่มีใครคาดคิดว่าการเคลื่อนตัวของแผ่นเปลือกโลกแผ่นหนึ่งมุดตัวจมลงใต้อีกแผ่นหนึ่ง ทำให้แนวเลื่อนที่แตกช้าเป็นระยะมากกว่า 1,000 กิโลเมตรในใต้มหาสมุทรอันดามัน จะเป็นจุดกำเนิดโศกนาฏกรรมร้ายแรงต่อประเทศไทย³ น้ำทะเลถูกดูดเข้าไปในรอยแยกอย่างรวดเร็วก่อนที่แรงอัดใต้เปลือกโลกจะดันมวลน้ำกลับขึ้นมาเกิดเป็นคลื่นระลอกใหญ่ที่มีความยาวคลื่น 80-200 กิโลเมตร เคลื่อนที่ด้วยความเร็วเฉลี่ยประมาณ 700-1,000 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เมื่อเข้าสู่ระดับน้ำตื้นใกล้ชายฝั่งแม้ความเร็วของมันจะลดลง แต่ยังมีพลังมากพอที่จะยกน้ำทะเลสูงขึ้นกลายเป็นคลื่นยักษ์ที่สูงมากกว่า 10 เมตรเข้าปะทะพื้นที่ชายหาด⁴ และนี่คือ ภัยพิบัติจากอภิมหาคืนครั้งที่ร้ายแรงมากที่สุดในประวัติศาสตร์ชาติไทยและประวัติศาสตร์โลก

”

จำนวนผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ และผู้สูญหาย

หน้าที่แรกที่สึนามิเดินทางถึงภูเก็ต มั่นโดมเข้าถล่มสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ที่ตั้งอยู่บนหาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน หาดราไวย์⁵ พลังมหาศาลของน้ำกวาดทำลายทุกอย่างที่ขวางหน้า ไม่เว้นแม้แต่มนุษย์ที่เก็บเกี่ยวประโยชน์จากผืนทะเลมานานแสนนาน เพียงพริบตาทุกพื้นที่ที่โดนคลื่นยักษ์เล่นงานเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมชนิดที่เรียกว่า ‘พลิกฟ้าคว่ำแผ่นดิน’ เหลือทิ้งไว้เพียงซากปรักหักพังของเมืองกับร่างที่ไร้ลมหายใจ

นอกจากภูเก็ตแล้ว สึนามิยังแผ่ลงฤทธิ์ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันที่อยู่ใกล้เคียง คือ ระนอง พังงา กระบี่ ตรัง และสตูล โดยพังงาเป็นจังหวัดที่มีจำนวนผู้เสียชีวิตมากที่สุด ข้อมูล ณ วันที่ 8 มีนาคม 2548 ชีวามีตัวเลขผู้เสียชีวิต 5,395 คน ผู้ได้รับบาดเจ็บ 8,457 คน และผู้สูญหาย 2,932 คน ตามลำดับ (ดูตารางที่ 1)⁶

จำนวนแรงงานข้ามชาติใน 6 จังหวัดที่มีอยู่รวม 127,282 คน⁷ เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่คาดว่าจะสูญชีวิตและบาดเจ็บไม่น้อย หากประเมินจากรายงานที่ระบุถึงจำนวนเรือประมงขนาดใหญ่กว่าสิบเมตรที่เสียหายประมาณ 1,200 ลำ เรือใหญ่เหล่านี้ต่างก็มีลูกเรือเป็นแรงงานข้ามชาติ โดยแต่ละลำมีประมาณ 10-30 คน และนับรวมแรงงานพม่าตามโรงแรม รีสอร์ท และที่ทำงานเป็นลูกจ้างร้านค้าชายหาดอีกไม่น้อย ในเบื้องต้นสามารถประมาณการว่ายอดแรงงานพม่าที่ประสบภัยมีจำนวน 2,500 ราย โดยจุดสูญหายสำคัญคือ บ้านน้ำเค็ม บ้านทับละมุ และเขาหลัก ในจังหวัดพังงา⁸

ไม่เพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่ต้องเผชิญชะตากรรมโศกสลดเช่นนี้ คลื่นยักษ์แห่งมหาสมุทรอินเดียยังอาละวาดสร้างความหายนะให้กับประเทศอื่นๆ ในเอเชียอีก 7 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย พม่า บังกลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา มัลดีฟส์ และประเทศในทวีปแอฟริกา 4 ประเทศ คือ โซมาเลีย เคนยา แทนซาเนีย และซีเชลล์ส มีผู้เสียชีวิตทั่วโลกรวม 298,705 คน โดยเฉพาะอินโดนีเซียซึ่งอยู่ใกล้จุดศูนย์กลางของแผ่นดินไหวที่สุด มีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ครั้งนั้นมากที่สุดคือ 237,488 คน (ดูตารางที่ 2)

ในจำนวนผู้ประสบภัยทั้งหมด มีชาวต่างชาติทั้งจากยุโรปและเอเชียที่กำลังท่องเที่ยวอยู่ใน 12 ประเทศที่ถูกคลื่นยักษ์สึนามิบุกลงถล่มเสียชีวิตจำนวนมาก ธรณีพิบัติครั้งนี้จึงนับเป็นโศกนาฏกรรมของชาวโลกด้วย

ความเสียหายของทรัพย์สิน ประชาชน และทรัพยากรธรรมชาติ

ความเสียหายของประชาชนทั้ง 6 จังหวัดมีดังนี้ บ้านเรือน 11,616 หลัง เสียหายทั้งหลัง 4,363 หลัง และเสียหายบางส่วน 7,253 หลัง พื้นที่การเกษตร 6,053 ไร่¹⁰ บ่อปลาและนาทุ่ง 1,224 แห่ง โคและกระบือ 651 ตัว สัตว์ปีก 4,044 ตัว เรือประมงขนาดใหญ่ 1,214 ลำ เรือประมงขนาดเล็ก 4,337 ลำ มูลค่าความเสียหายด้านทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพรวม 9,168.94 ล้านบาท และจากการสำรวจทรัพยากรธรรมชาติในเบื้องต้น พบว่าแนวปะการังเสียหายเล็กน้อย 3,146 ไร่ และเสียหายระดับรุนแรง 550 ไร่ พื้นที่ชายหาดส่วนใหญ่เสียหายมากประมาณ 6,200 ไร่ ป่าชายเลนเสียหายเล็กน้อย 1,860 ไร่ และเสียหายระดับรุนแรง 555 ไร่¹¹

การว่างงานของคนจำนวนมากนับหมื่นในภาคการท่องเที่ยวและโรงแรมเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่ตามมา ประมาณการกันว่าเหตุการณ์นี้จะทำให้พนักงานด้านการท่องเที่ยวว่างงานไม่น้อยกว่า 20,000 คน โดยที่ภูเก็ตมีผู้มาแจ้งความเดือดร้อนแล้ว 3,700 คน จากที่ประมาณการไว้ที่ 17,000 กว่าคน ที่พังงาประมาณ 4,000 คน และที่กระบี่อีก 3,000 คน พนักงานเหล่านี้ภาครัฐได้ยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือในทุกระดับ ทั้งการช่วยเหลือเงินชดเชยผู้ว่างงานตามกฎหมายประกันสังคม และการหางานใหม่รองรับ¹² นอกจากนี้ยังมีแรงงานนอกระบบในธุรกิจต่อเนื่องของการท่องเที่ยวอีกจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบ คาดว่ามีมากกว่าหนึ่งหมื่นคน ซึ่งกลุ่มนี้จะไม่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายประกันสังคม

สำหรับแรงงานข้ามชาตินั้น กลุ่มปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวผู้ประสบภัยจากสึนามิรายงานเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2548 ว่า มีผู้รอดชีวิตประมาณ 1,600 คน และยังไม่มียานพาหนะที่เอกสารประจำตัว หรือ ทร. 38/1 สูญหายไปกับน้ำทะเล อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีประมาณการจากหน่วยราชการระบุตัวเลขแรงงานต่างด้าวว่า เสียชีวิต บาดเจ็บและสูญหาย ทั้งสิ้นก็คนที่คนที่ตกงาน เปลี่ยนงาน และมีนายจ้างที่คนที่ต้องการจ้างแรงงานเพิ่ม เพราะแรงงานเดิมเสียชีวิตไปกับสึนามิ ขณะที่ทางการยังไม่มียาตราการพิสูจน์ศพแรงงานที่เสียชีวิต ช่วยเหลือผู้รอดชีวิตหรือการตรวจสอบทะเบียนตัวเลขใด ๆ อย่างจริงจัง¹³

ความช่วยเหลือหลังโศกจากทุกหนทุกแห่ง

ในวิกฤตแห่งความสูญเสียยังมีความงดงาม ความช่วยเหลือจากพี่น้องไทยทั่วประเทศไหลลงสู่จังหวัดที่ประสบภัยในทันที จนมีคำกล่าวที่ว่า 'คลื่นน้ำใจของคนไทยยิ่งใหญ่กว่าสึนามิหลายเท่า' อาสาสมัครจำนวนมากเดินทางเข้าสู่พื้นที่และเร่งทำงานอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย ขณะเดียวกันผู้ประสบภัยเองก็มาช่วยอาสาสมัครที่มาช่วยเหลือหมู่บ้านตนเอง นอกจากความเห็นใจของคนไทยด้วยกันแล้ว นานาประเทศก็ทยอยส่งความช่วยเหลือมายังประเทศไทยอย่างไม่ขาดสาย ทั้งในรูปของทีมแพทย์และตำรวจที่ภคิเวศ เจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัย สิ่งของบรรเทาทุกข์ เงินช่วยเหลือ และล่ามอาสาสมัครภาษาต่างๆ

รัฐบาลได้สั่งการให้กระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดที่เกี่ยวข้องเข้าช่วยเหลือและค้นหาผู้ประสบภัย ระดมกำลังตำรวจ ทหารพลเรือน เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น และอาสาสมัครเข้าช่วยเหลือผู้ประสบภัย ระดมแพทย์และพยาบาลเพื่อรักษาผู้บาดเจ็บและชันสูตรพลิกศพ ประสานงานกับสถานทูตและสถานกงสุลต่างประเทศให้อำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างชาติ ประชาสัมพันธ์ขอความช่วยเหลือจากประชาชน รวมทั้งเตรียมแผนบูรณะฟื้นฟูสภาพจิตใจ อาคารสถานที่ สิ่งก่อสร้างสาธารณประโยชน์ อาชีพ แหล่งท่องเที่ยว และระบบนิเวศ¹⁴

ภัยพิบัติครั้งนี้ได้พิสูจน์ว่า ประเทศไทยมีทุนทางสังคมที่เข้มแข็งมาก เมื่อต้องเผชิญต่อสถานการณ์เลวร้ายทางธรรมชาติที่ไม่คาดฝันคนไทยต่างพยายามช่วยตัวเอง ช่วยเหลือกันเอง และยื่นมือเข้าช่วยชาวต่างชาติที่ประสบภัยด้วย ก่อนความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการจะมาถึง ความมีน้ำใจของคนไทยนี้ได้รับเสียงชื่นชมและกล่าวขวัญมากในกลุ่มผู้ประสบภัยที่เป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศสแกนดิเนเวีย

ถึงเวลาประเทศไทยต้องขยับตัวเรื่องระบบการเตือนภัยคลื่นสึนามิและแผ่นดินไหว

คลื่นมหาประลัยที่ไม่มีมีการเตือนล่วงหน้าของหน่วยงานในไทยครั้งนี้ ทำให้เกิดความตื่นตัวในการวางแผนป้องกันภัยจากสึนามิในทวีปเอเชีย ผลจากการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าด้วยความร่วมมือในภูมิภาค เกี่ยวกับการจัดการเพื่อเตือนภัยล่วงหน้าในกรณีคลื่นยักษ์สึนามิที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2548 ได้มีการตัดสินใจร่วมกันให้จัดตั้งศูนย์เตือนภัยสึนามิในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมหาสมุทรอินเดีย โดยที่ประชุมมีมติให้สหประชาชาติเป็นผู้ดูแลเรื่องการจัดตั้งระบบเตือนภัยคลื่นยักษ์สึนามิล่วงหน้า พร้อมทั้งดูแลเรื่องการตั้งกองทุนที่จะสนับสนุนการจัดตั้งระบบเตือนภัยด้วย ขณะที่ประเทศไทยเองก็เตรียมติดตั้งระบบดาวเทียมบรอดแบนด์เชื่อมโยงศูนย์เตือนภัยที่ฮาวาย ในเดือนมีนาคม 2548 นี้¹⁵

อย่างไรก็ตาม ระบบเตือนภัยแบบภูมิปัญญาชาวบ้านนั้นก็เป็สิ่งที่ไม่ควรมองข้าม คำบอกเล่าของบรรพบุรุษมอแกน เกี่ยวกับการสังเกตน้ำขึ้นน้ำลงช่วยให้ชาวมอแกนและนักท่องเที่ยวจำนวนมากรอดตายได้อย่างหวุดหวิด หรือการสังเกตของชุมชนประมงบ้านแหลมตุ๊กแก เกาะสิเหร่ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งสังเกตท้องฟ้าที่แปลกไปและสัตว์ทะเลจำนวนมากที่ว่ายเข้าฝั่งในเช้าวันเกิดเหตุ ก็สันนิษฐานว่าน่าจะมีอะไรผิดปกติ จึงเตือนภัยได้ทัน และไม่มีใครเสียชีวิตจากภัยธรรมชาติครั้งนี้¹⁶

บทเรียนของความล้มเหลวในการเตือนภัยและรายงานข่าวผ่านสื่อที่มีอิทธิพลสูงสุดคือสถานีโทรทัศน์ ในวันแรกของการเกิดธรณีพิบัติ นับเป็นเรื่องที่ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้รับสัมปทานต้องสำนึกกว่า ในสถานการณ์ดังกล่าวเช่นนี้ สื่อสารมวลชนที่ทรงพลังจะช่วยลดความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะได้อย่างไร และจำเป็นอย่างไรที่รัฐต้องส่งเสริมรายการโทรทัศน์ที่มีสาระและเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น เพราะธุรกิจรายการโทรทัศน์ทุกวันนี้มีแนวโน้มที่จะแข่งขันกันมอมเมาประชาชนทั้งประเทศด้วยรายการบันเทิงไร้สาระมากกว่ารายการที่มีคุณค่า

การสร้างระบบเตือนภัยจากแผ่นดินไหวเป็นอีกระบบหนึ่งที่ต้องลงทุน เพราะคนไทยส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้เลย และรัฐบาลทุกชุดก็ไม่เคยเห็นความสำคัญในการวิจัยและสำรวจเรื่องแผ่นดินไหว สิ่งจำเป็นเบื้องต้นคือต้องสำรวจให้เห็นชัดเจนว่ารอยเลื่อนที่ผ่านประเทศไทยมีคุณลักษณะอย่างไร ส่วนการป้องกันทำได้ยากเพราะเป็นเรื่องของธรรมชาติ ยากที่จะหยั่งรู้ล่วงหน้าได้ แต่สิ่งที่สามารถเฝ้าระวังและทำได้คือ มาตรการในการป้องกันตึกสูงเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากแรงสั่นสะเทือนจากแผ่นดินไหว¹⁷ ในส่วนการเตรียมการวางระบบเตือนภัยแผ่นดินไหวระดับชาตินั้น รัฐบาลมีแผนงานดังนี้¹⁸

1. ติดตั้งหอกระจายข่าว มีสถานีควบคุมและส่งข้อมูลอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยจะเชื่อมโยงหน่วยงานต่างๆ อาทิ กรมอุตุนิยมวิทยา กรมทรัพยากรธรณี กรมอุทยานแห่งชาติ กรมควบคุมมลพิษ ข้อมูลทั้งหมดจะไปอยู่ที่ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ทำหน้าที่กลั่นกรองข้อมูลทั้งหมด เพื่อพิจารณาตัดสินใจในการประกาศเตือนภัย
2. สร้างระบบแจ้งการเตือนภัย ส่งตรงไปยังห้องกระจายข่าวเพื่อส่งต่อสถานีวิทยุ-โทรทัศน์ สถานีวิทยุทุกระบบทุกสถานี แจ้งนักวิทยุสมัครเล่นที่มีอยู่มากกว่า 1.5 แสนคน ส่งคำเตือนผ่านเอสเอ็มเอสในโทรศัพท์มือถือที่มีอยู่มากกว่าล้านเครื่อง
3. สร้างหอเตือนภัยในบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัย จะเริ่มดำเนินการให้เสร็จภายในปี 2548 โดยช่วงแรกจะสร้างบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันตกซึ่งประสบภัยสึนามิ ช่วงสองจะสร้างบริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันออก และช่วงสุดท้ายที่บริเวณชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยและบริเวณลุ่มน้ำต่างๆ เช่น ที่บ้านน้ำก้อ จ. เพชรบูรณ์ ซึ่งเคยมีภัยน้ำป่าหลาก หอเตือนภัยนี้ทำงานด้วยแบตเตอรี่ หรือโซลาร์เซลล์ และส่งข้อมูลโดยใช้ระบบดาวเทียม ดังนั้นแม้ระบบไฟฟ้าจะเสียแต่การโทรคมนาคมก็จะไม่ล้ม สามารถเตือนภัยได้ทั้งคำพูดและไซเรน มีความสูง 20-30 เมตร ทนลมทนคลื่นที่ซัดได้และในเวลากลางคืนมีแสงสว่าง

กำแพงธรรมชาติคือเกราะ ป้องกันภัยธรรมชาติได้ดีที่สุด

ในการฟื้นฟูผลกระทบที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติ กระบวนการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้ประสานงานกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้เป็นแกนนำนักวิชาการจากสถาบันการศึกษาต่างๆ ร่วมวางแผนการฟื้นฟูพื้นที่ที่เสียหาย ประกอบด้วย 4 แผนงาน ได้แก่ แผนงานด้านทรัพยากรธรรมชาติ แผนงานด้านข้อมูลภูมิสารสนเทศ และฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ แผนงานด้านเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม และแผนงานด้านการฟื้นฟูอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่เสียหาย¹⁹

อย่างไรก็ตาม ธรณีพิบัติครั้งนี้พิสูจน์ว่าธรรมชาติคือสิ่งที่จะช่วยป้องกันอันตรายจากภัยธรรมชาติได้ดีที่สุด คลื่นยักษ์สึนามิที่ทำลายทุกอย่างบริเวณใกล้ชายหาดที่มันเข้าไปถึง กลับมีพืชสงน้อยลงเมื่อปะทะกับป่าชายเลนอุดมสมบูรณ์แห่งบ้านบางเบน ตำบลม่วงกลวง อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง²⁰ และนี่คือตัวอย่างการทำหน้าที่ของธรรมชาติในการลดความรุนแรงของคลื่นลูกโตที่กระหน่ำเข้าซัดชายฝั่ง ความเสียหายด้านชีวิตและทรัพย์สินจึงไม่มากมายเท่ากับพื้นที่ที่ไม่มีกำแพงธรรมชาติหรือเคยมีแต่ถูกทำลายไปหมดแล้ว

ถึงเวลาหรือยัง...ที่มนุษย์ตัวเล็กๆ จะหันกลับมาให้ความสำคัญและใช้ชีวิตอย่างสอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติ ไม่ใช่รุกล้ำย่ำยีประโยชน์เข้มขันจนขาดความสมดุลทางระบบนิเวศอย่างที่เคยเป็น...

ตารางที่ 1 จำนวนผู้เสียชีวิต บาดเจ็บ และสูญหายจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิถล่ม (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มีนาคม 2548)

จังหวัด	เสียชีวิต	สูญหาย	บาดเจ็บ
ภูเก็ต	279	620	1,111
พังงา	4,224	1,733	5,597
กระบี่	721	569	1,376
ระนอง	160	9	246
สตูล	6	0	15
ตรัง	5	1	112
รวม	5,395	2,932	8,457

ที่มา: ศูนย์อำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากแผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิถล่มตามัน ณ จังหวัดภูเก็ต (ศรป.) กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งราชอาณาจักร [www.disaster.go.th/news01/12-47/news_after_shock_97.pdf]

ตารางที่ 2 จำนวนผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิถล่ม จำแนกรายประเทศ (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2548)

ประเทศ	เสียชีวิต	สูญหาย	บาดเจ็บ
อินเดีย ¹	10,872	5,766	7,214
อินโดนีเซีย ²	123,487	113,961	1,736
มาเลเซีย ¹	68	6	767
มัลดีฟส์ ¹	83	26	1,313
พม่า ¹	61	3	43
ศรีลังกา ¹	30,974	4,698	23,176
บังกลาเทศ	2	-	-
ไทย	5,395	2,932	8,457
โซมาเลีย ²	298	-	-
เคนยา ²	1	-	-
แทนซาเนีย ²	10	-	-
ซีเชลส์ ³	3	-	-
รวม	171,254	127,392	42,706

ที่มา: 1. องค์การอนามัยโลก http://w3.who.org/EN/Section23/Section1108/Section1835/Section1862_8812.htm สืบค้น เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2548;
2. สำนักข่าว เอเอฟพี กรุงเทพฯ อินโดนีเซีย http://story.news.yahoo.com/news?tmpl=story&cid=1539&ncid=1539&e=11&u=/afp/20050224/sc_afp/asiaquaketoll_050224130937 สืบค้นเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2548;
3. จาก <http://www.reliefweb.int/rw/RWB.NSF/db900SID/SODA-69G9SE?OpenDocument&rc=3&emid=TS-2004-000147-LKA>;